

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ
ТЕХНОЛОГІЙ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ
ім. Г. Е. ВЕЙНШТЕЙНА**

ТЕЗИ

**II ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ:
ПОГЛЯД МОЛОДІ»**

**2 – 3 КВІТНЯ 2020 р.
м. Одеса**

чим більшими знаннями, навичками та кваліфікацією буде володіти персонал, тим розвиненішим буде підприємство здатне до конкурентної боротьби на сучасному ринку.

Науковий керівник – викладач вищої категорії Коваленко Н.С.

Література:

1. Економіка знань: виклики глобалізації та Україна / під. заг. ред. А.П. Гальчинського, С.В. Львовичкіна, В.П. Семиноженка. – Національний інститут стратегічних досліджень. – Київ, 2004. – 261 с.
2. Менеджмент, маркетинг и экономика образования: учебное пособие / под. ред. А.П. Егоршина. – Н. Новгород : НИМБ, 2001. – 624 с.
3. Мурашко, М.І. Менеджмент персоналу: навчально-практичний посібник / М.І. Мурашко. – К. : «Знання», 2002. – 311 с.
4. Погромська І.В., Ляшок Н.Ю. Зарубіжний досвід управління персоналом. Актуальні проблеми економічного і соціального розвитку регіону. 2010. URL: <http://ea.donntu.edu.ua/bitstream/123456789/20103/1/Pogroms%27ka%20%D0%86.%20V.%2C%20Ljashok%20N.%20Ju..pdf>
5. Мороз М.М. Зарубіжний досвід управління персоналом. Науковий вісник НЛТУ України. 2010. URL: [file:///C:/Users/Elizabeth/Downloads/zarubizhniy-dosvidupravlinnya-personalom%20\(3\).pdf](file:///C:/Users/Elizabeth/Downloads/zarubizhniy-dosvidupravlinnya-personalom%20(3).pdf)
6. Лібусь Т. Зарубіжний досвід управління персоналом. VI Всеукраїнська студентська науково-технічна конференція «Природничі та гуманітарні науки. Актуальні питання». URL: http://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/123456789/9503/2/Conf_2013v2_Libus_T-Zarubizhnyi_dosvid_upravlinnia_62.pdf

ОРГАНІЗАЦІЯ ЯК СКЛАДНА ВІДКРИТА СИСТЕМА ТА ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ

Іванченко Т.В. студ. СВО “Магістр” ф–ту ММіЛ

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Світ сучасності розглядають як сукупність організацій, людей, груп, об'єднаних для досягнення певної мети, вирішення окремих задач на основі принципів поділу праці і обов'язків. Організації створюються для задоволення потреб людей і тому мають найрізноманітніше значення, риси і характеристики. Це відіграє велику роль при розгляді організації як складної системи та об'єкта управління. Різноманіття цілей і завдань організації призводить до того, що для ефективного і результативного управління, керівнику потрібна наявність спеціальних знань, технік, умінь, методів і форм, які будуть забезпечувати якісну роботу співробітників підприємства і самого підприємства в цілому. Враховуючи обставини сьогодення, актуальність проблеми удосконалення управління організацією потребує нового підходу.

Організація є основною частиною менеджменту. Організація – це група людей, діяльність яких свідомо, скеровано або спонтанно координується для досягнення певної мети [1]. Але згодом на поняття «організація» вплинули певні історичні зміни. На початковому етапі організація представлялася як структура будь-якої системи. В той період, коли менеджмент перетворився на самостійну галузь знань, його трактування почало асоціюватись з свідомо

певної, заданої структурою ролей, функцій, прав і обов'язків, прийнятих на підприємстві. Тобто під поняттям організацією слід розуміти підприємство, фірму, установу, відомство і інші трудові формування.

Кожну організацію характеризують певні ознаки. До них відносяться: кількісна визначеність, необхідність мінімальної кількості членів організації. Але організація не може перевищувати й певного максимуму її учасників, інакше вона починає втрачати притаманні їй властивості і якості; наявність цілей і засобів їх досягнення, заради яких люди об'єдналися в організацію і створили її певну структуру; взаємодія працівників із оточуючим середовищем [2].

Коли організація знаходиться у відкритому зв'язку із навколишнім середовищем, вона може ефективно функціонувати. Існують такі види середовища як середовище прямого і непрямого впливу. Що стосується прямого впливу – це споживачі, постачальники і конкуренти; непрямий вплив навпаки охоплює зміни політичного і соціального життя, події інших країн та їх економічний стан.

Основою побудови організації є розвиток наукового, політичного, технічного і соціального характеру. Для досягнення вірного функціонування організації, всі її співробітники повинні досягати поставленої мети в майбутньому, працювати зробити внесок у загальну роботу й ефективно допомагати працівникам досягати поставлених цілей тепер і в майбутньому. У цьому значенні діюча організація не може бути статичною.

Фактори, які впливають на розвиток організації можна розглянути в двох сферах:

- 1) У зовнішній сфері, в якій організація отримує різноманітні ресурси, а саме знання та інформацію
- 2) У внутрішній сфері, в якій відбувається перетворення слабких та сильних сторін організації на послуги і продукцію [3].

Зовнішнє середовище організації створює та диктує стратегію управління та характеризується невизначеністю і складністю. В свою чергу внутрішнє середовище безпосередньо впливає на процес функціонування організації, і формуються під впливом змін. Внутрішні змінні – це ситуаційні фактори всередині організації, що постійно перебуває в полі зору менеджерів: цілі, структура організації, її завдання, технологія і люди. Тобто, люди та технічні компоненти формують внутрішні зміни організації, які називаються внутрішніми соціотехнічними підсистемами. Ефективна віддача можлива лише в тому випадку, коли вони почнуть взаємодіяти між собою.

Отже, організації - первинні осередки суспільного устрою, які відіграють ключову роль у всіх сферах життєдіяльності, і, в першу чергу, в економічній і соціальній. Організація являє собою відокремлений об'єднання людей для взаємодії в досягненні певних цілей і завдань. Це відкрита система, яка формується з безлічі взаємопов'язаних елементів, об'єднаних в єдине ціле. Організації, їх ознаки, закони розвитку, види та структури дають нам необхідні подання про складний процес взаємозв'язку і взаємозумовленості процесів

суспільного і внутрішньовиробничого поділу праці, результатом яких і є найкращі способи роботи людей.

Науковий керівник: д.е.н., проф. Ніколюк О. В.

Література:

1. Кузьмін О.Є., Мельник О.Г. Теоретичні та прикладні засади менеджменту: Навч. посібник. – 2-ге вид. доп. і перероб. – Львів: Нац. ун-т “Львівська політехніка”, “Інтелект-Захід”, 2003. – 352 с.
2. Осовська Г.В., Осовський О.А. Менеджмент організацій: Навч. посібник. – К.: Кондор, 2005. – 860 с.
3. Хомяков В. І. Менеджмент підприємства. – 2-ге вид., доп. і перероб. – К.: Кондор, 2005. – 434 с.

МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ЗА ЯКОСТЮ ПРОЕКТУ

Мазур К.С. студ. СВО “Магістр” ф–ту ММіЛ

Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Забезпечення належного рівня якості проекту є актуальним завданням на всіх фазах його життєвого циклу. Новітня політика управління основана на усвідомленні учасником проекту життєвої необхідності надання йому якості. Управління якістю проекту ґрунтується на декількох важливих принципах: якість – невід’ємна складова проекту загалом, а не самостійна функція управління; якість оцінює не виробник, а споживач; кожен виконавець має відповідну кваліфікацію, ліцензії та дозволи на виконання конкретних робіт в проекті; для реального росту якості проекту необхідні нові технології; політика забезпечення якості проекту повинна бути складовою загальної політики підприємства.

Належний рівень контролю якості проекту є дуже важливою проблемою сьогодення, адже від правильно обраного методу управління залежить його успіх або невдача і, як наслідок, майбутнє самого підприємства. Контроль якості проекту включає в себе відслідковування конкретних результатів проекту для встановлення їхньої відповідності стандартам та вимогам щодо якості, а також для знаходження способів ліквідації причин поганого виконання поставлених задач. Контроль здійснюється протягом усього часу виконання проекту.

Для забезпечення якості контролю проекту зазвичай виконують наступні кроки: контроль за розробкою проекту - направлений на відповідність проектної документації вимогам законодавства, промисловим стандартам, екологічним нормативам та вимогам споживача; контроль документів – гарантує відповідність документів всім нормам та перевірка їх на належне використання; контроль поставки устаткування та матеріалів - забезпечує відповідність устаткування, матеріалів і послуг проектній документації; ідентифікація матеріалів, деталей та вузлів - повинен не допускати використання бракованих матеріалів та деталей; перевірка ступеня готовності до випробувань – гарантія дотримання всіх необхідних вимог та відповідних умов при проведенні випробувань; перевірка контрольно-вимірювального обладнання – забезпечення при проведенні випробувань потрібного рівня

- Одеський технічний коледж ОНАХТ, м. Одеса
Науковий керівник – викладач вищої категорії Коваленко Н.С.
69. ОРГАНІЗАЦІЯ ЯК СКЛАДНА ВІДКРИТА СИСТЕМА ТА ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ
Іванченко Т.В. студ. СВО “Магістр” ф–ту ММіЛ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 171
Науковий керівник: д.е.н., проф. Ніколюк О. В.
70. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ЗА ЯКОСТЮ ПРОЕКТУ
Мазур К.С. студ. СВО “Магістр” ф–ту ММіЛ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 173
Науковий керівник: д.е.н., проф. Ніколюк О.В.
71. ЖИТТЄВИЙ ЦИКЛ ОРГАНІЗАЦІЇ: ПОНЯТТЯ ТА СТАДІЇ РОЗВИТКУ
Карамаврова М.А., студ. СВО «Магістр» ф-ту ММіЛ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 175
Науковий керівник – д.е.н., проф. Ніколюк О.В.
72. ФОРМУВАННЯ ДИВІДЕНДНОЇ ПОЛІТИКИ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА
Недільський Ю.Я. студ. СВО “Магістр” ф–ту ТТХПіПБ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 178
Науковий керівник: д.е.н., проф. Ніколюк О.В.
73. ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ В СИСТЕМУ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ АПК
Каплун В.М. студ. СВО “Бакалавр” ф–ту ММіЛ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 179
Науковий керівник: к.е.н., доц. Корсікова Н.М.
74. ЛОГІСТИЧНІ КОНЦЕПЦІЇ ТА ШЛЯХИ РОЗВИТКУ РИНКУ ХЛІБОБУЛОЧНИХ ВИРОБІВ
Чубук А.О. студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ,
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 181
Науковий керівник – к.е.н., доц. Дроздова В.А.
75. КОРПОРАТИВНА КУЛЬТУРА ЯК ЧИННИК СУЧАСНОГО
Крисанов О.Л. студ. СВО “Магістр” ф–ту ТТХПіПБ
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 183
Науковий керівник: д.е.н., проф. Ніколюк О.В.
76. СИСТЕМА КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ В ЯПОНІЇ: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ
Проданова Г.О. студ. СВО “Магістр” ф–ту ММіЛ
Одеської національної академії харчових технологій, м. Одеса 185
Науковий керівник: д.е.н., проф. Ніколюк О. В.
77. СУТНІСТЬ, ПРИЧИНИ ТА ВИДИ КОНФЛІКТІВ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
Студ. СВО «Бакалавр» ф-ту ММіЛ, Древова В.В.
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса 187
Науковий керівник: к.е.н., доц. Козак К.Б.